

ԲԱՐՁՐԱՎԱԼԴ

Կ. ՏԱՐԻ. ԹԻՒ 24.

1849

ԴԵԿԵՄԲԵՐԻ 15.

ԲԱՐՁՐԱՎԱԼԴ

ՅԱԴԱԳՍ ՄԱՐԴԿԱՑԻՆ ՊԱՐՏՈՒՑ

ԳԼՈՒԽ Ե.

Ո՞ւրդուս Հրայ աղէի համարհունք :

Վարդկանց մէջ անոնց վրայ նայինք
ուշադրութեամբ՝ որ իրենց անձանցը
վրայ ցուցընելով մարդկային բնութեան
բարոյական մեծութիւնը՝ կը սորվեցը-
նեն մեզի թէ ինչ ըլլալու պէտք է փա-
փաքինք : Համբաւի կողմանէ չենք
կրնար անոնց համնիլ, բայց անիկայ
բան մը չէ . միշտ կրնանք համնիլ ա-
նոնց՝ ներքին ազնութեամբ, այսինքն
ազնուական զգացմանց մէջ զմեզ կը թ-
թելով, բաւական է որ մէյմէկ հըեւ
կամ ցուցանք՝ մէյմէկ ողորմելի մարդիկ
չըլլանք . բաւական է որ մեր կեանքը
խելացի կերպով անցընենք, ու տղայու-
թենէ քիչ մը վեր անցնինք :

Երբար մեր ազգովը տեսնելով, և

կամ պատմութեանց մէջ կարդալով
մարդկային ազգիս ըրած այնչափ գէ-
շութիւնները՝ փորձութիւն գայ մեզի որ
մարդկութիւնը արհամարհենք, գար-
ձընենք մորքելիսիս այն պատկառելի
մարդկանց վրայ որ նոյն պատմութեանց
մէջ կը փայլին : Պայրըն որ բնութեամբ
նեղսիրտ էր, բայց միանգամայն վեհ-
անձն, կ'ըսէր ինձի՝ թէ ես աս հնար-
քով միայն կրցեր եմ մարդատեցութե-
նէն ազատիլ . — “ Ո՞ւանին մեծ մարդն
,, որ մոքիս առջեւը կ'ելլէ՝ միշտ Ո՞վսէս
,, մարդարէն է, կ'ըսէր ինձի . Ո՞վսէս՝
,, որ այնպիսի խեղճութեան մէջ թա-
,, զուած ազգ մը կը կանգնէ, կուապաշ-
,, տութեան ու գերութեան անարգու-

„թենէն կ'ազատէ , օրէնք մը կուտայ
„անոր՝ որ իմաստութեամք լեցուն է ,
„և զարմանալի կապ մըն է նահապէ .
„տաց հաւատքին ու քաղաքականու .
„թեան ատենի հաւատքին , այսինքն
„աւետարանին մէջ : Վովսեսի առա
„քինութիւններովն ու դրած կարգե
„րովն է որ Աստուծոյ նախախնամու
„թիւնը այն ազգին մէջ հանեց մեծա
„մեծ քաղաքագէտ մարդիկ , քաջ զօ^ւ
„բավարներ , ընտիր քաղաքացիներ ,
„այնպիսի սրբակաց անձինք որ արդա
„րութեան սիրովը վառուած՝ հրաւի
„րուեցան մարդարէանալու ամբարտա
„ւանից ու կեղծաւորաց կործանումը ,
„և ամենայն ազգաց ապագայ քաղա
„քականութիւնը : Աէկ քանի մեծա
„մեծ մարդկանց վրայ , մանաւանդ իմ
„Վովսեսիս վրայ մոտածելով , կ'ըսէր
„Պայրըն , տաք սրտով կը կրկնեմ միշտ
„Տանթէին այն վրսեմ տողը .

Զնոսա տեսեալ յիմումս անձին փըքանամ .

„ու նորէն համարում կ'առնեմ աս ա
„դամային մարմնոյս և ասոր մէջի ոգւոյն
„վրայ „ :

Այն անգղիացի գերազանց բանա
ստեղծին աս խոսքերը այնպէս տպաւո
րուեցան մնացին մնչիս մէջ որ ջնջուե
լիք չունին , և կը խոստովանիմ որ շատ
անգամ երբոր մարդատեցութեան գար
շելի փորձութիւնը վրաս յարձըկեր է՝
իրեն պէս մոտածելով մեծ օգուտ տեսեր
եմ :

Այն մեծանձն մարդիկն որ ատենով
եղեր են և հիմայ ալ կը գտնուին՝ բա
ւական են յանդիմաննելու զանոնք որ
ցած կարծիքներ ունին մարդուս բնու
թեանը վրայ : Վանիներ եղած են
խիստ հին ատենները , քանիներ եղած
են Հռովմայեցւոց ժամանակները , քա
նիներ եղած են միջին դարու բարբա
րոսութեան և հիմակուան քաղաքակա
նութեան ատենները : Անդին ճշմար
տութեան համար նահատակուող մար
տիրուներ , ասդիս նեղեցոյ բարերար
ներ , մէկալ դին ամենամեծ փիլսո
փայութեամբ զարդարուած ու բոցա-

վառ սիրով զարմանալի եղած՝ եկեղե
ցոյ վարդապետներ , ամէն գին քաջա
սիրտ զօրավարներ , արդարութեան
պաշտպաններ , գիտութեանց նորոգիչ
ներ , իմաստուն բանաստեղծներ , իմաս
տուն ուսումնականներ , իմաստուն ա
րուստագէտներ :

Այս վկարծենք թէ ժամանակով մեզ
մէ շատ հեռու ըլլալնուն և կամաստի
ճանով մեզմէ շատ բարձր ըլլալնուն հա
մար՝ այն մարդիկը մեզմէ տարբեր ե
ղած են տեսակաւ : Ու . բնութեան
կողմանէ՝ մեզմէ վեր մէյմէկ կիսաս
տուածներ չէին : Իրենք ալ կանանցա
ծին մարդիկ էին մեզի պէս . իրենք ալ
ցաւ քաշեցին՝ արցունք թափեցին՝ մեզի
պէս , իրենք ալ մեզի պէս հարկադրե
ցան չար յօժարութեանց դէմ կոռւե
լու , երբեմն իրենք իրենցմէ ամընալու ,
և իրենք իրենց յաղթելու համար աշ
խատելու :

Այլ և այլ ազգաց պատմութեանցը
և ուրիշ յիշատակարանաց մէջ՝ աշխար
հիս վրայ երևցած գերազանց անձինք
ներսւն մէկ քանին միայն յիշուած են :
Հազարաւոր բիւրաւոր մարդիկ կան
ամէն ատեն որ առանց անուանի ըլլա
լու՝ իրենց խելքին պտուղներովն ու
լաւ գործքերովը պատիւ կ'ընեն մարդ
կութեան , այն եղբայրութեանն որ ու
նին ամէն աղէկ մարդկանց հետ , այն
եղբայրութեանն որ ունին՝ նորէն ըսեմ՝
Աստուծոյ հետ :

Բարի մարդկանց ազնուութիւնն ու
շատուրութիւնը յիշելը խաբուիլ չէ ,
և ոչ ալ անխելք ու չարասիրտ մարդիկ
ամենևին չկան ըսելով՝ մարդկային բնու
թեան միայն աղէկ կողմը նայիլ է : Ու
բարաիրտ ու անխելք մարդիկ շատ կան ,
իրաւ է . բայց իմ խօսքս անոր վրայ է
թէ մարդս կրնայ խելքով զարմանալի
ըլլալ , կրնայ չաւրուիլ , մանաւանդ թէ
կրնայ ամէն ժամանակ , ամէն աստի
ճանի կրթութեան մէջ , ամէն տեսակ
վիճակի մէջ աղնուանալ մեծամեծ ա
ռաքինութիւններով , — և աս բանե
րուս համար իրաւամբ կրնայ պահան
ջել որ ինչ և իցէ մոտաւոր արարած ա-

զէկ համարումն ունենայ իր բնութեանը վրայ :

Երբոր իրեն պէտք եղած համարումն ունենանք մարդուս վրան , երբոր տեսնենք թէ անդադար դէպ ՚ի անսահման կատարելութեան կը դիմէ . երբոր կը տեսնենք որ մարդու աւելի իմանալի և անմահական կենաց համար եղած է քան թէ աս քանի մը օրուան կենաց համար՝ ուր բուսոց և կենդանեաց պէս նիւթական աշխարհիս օրինացը տակը կապուած կ'երենայ , — երբոր կը տեսնենք որ գէթ կրնայ անսանոց խումբէն դուրս ելլել ու ըսել , “ Ես ձեզմէ ալ ու չորս զիս եղած ամէն երկրաւոր բաներէն ալ վեր եմ , — կ'իմանանք որ սրտերնիս կը սկսի նետել , ու մարդկային բնութեան վրայ սէր կը կապենք : Խցուան իր խեղճութիւններն ալ , ինչուան իր մոլորութիւններն ալ աւելի գութերնիս կը շարժեն վրան՝ մտածելով որ ինչ պահնչելի արարած է : Արցաւինք որ արարածոց թագաւորը ինքնինքը անսարգեր է . կը ջանանք կ'աշխատինք երբեմն որ զգուշութեամբ պարտըկենք իր պակասութիւնները , երբեմն ձեռքերնիս կ'երկրնցընենք ու ցեխէն դուրս կը հանենք զինքն որ նորէն հասնի ան բարձրութեանը ուսկից որ ընկեր է . կը ցնծանք ուրախութեամբ ամէն անդամ որ կը տեսնենք թէ ինչ պէս իր մեծութիւնը միտքը բերելով՝ անյաղթելի քաջութեամբ կը պատերազմի ցաւոց և նախատանաց դէմ , կը յաղթէ նաև ամենամեծ դժուարութիւններուն , և կամքին բոլոր ամենազօր ուժովը կը մօտենայ իր աստուածային գաղափարին :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՎԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Գեղարդայ Հանից նկարագրութիւն
Ընկել Արդապետի Ախինարեանց՝ Դաբանէ Աջիածնայ :

ԲաշտավէՊ օրագրիս բարեսէր ջանքը և զիտմունքը որչափ հաճոյ և սիրելի ըլլալը բարեսէր և աննախանձ անձանց՝ սկսան վկայել մեր ցանկալի հայաստան աշխարհին նուիրական քարերն ալ . կանգուն և կիսականգուն սրբազն շինուածոց մէջէն խորին հառաջածայն արձագանք մը լսուեցաւ Արդիական ծովածոցուն հայաբնակ կիտին վրայ . և սրբազնագոյն Ախածնակ ծի տաճարէն և հայրենաւանդ զիւանէն անցած՝ մտերմական և բանասիրական ջանից արգասիք ընծայուեցան մեզի : Պետրոսեան Պօղոս վարդապետին հայրենական և ուսումնասէր եռանդը՝ օրինակ և յորդոր եղած է Աջմիածին երթալէն վերջը՝ տեղոյն միաբանիցը , ինչպէս բանասէր Արէլ Արդապետի Ախիթարեանց , Քովչաննէս Արդապետի Արշարունուոյ , Արդապան Արդապետի (Ճնեցւոյ . որոնք մեր աշխարհին զանազան կողմերը պտրտելով՝ աշխարհագրական տեղեկութիւններգրերէն , և նոյն Պետրոսեան Պօղոս վարդապետին յանձներ են , որ իր համաջան բանասէր պարոն Աերովլէ եղքօրը ձեռօք մեզի հասուց , և մենք յօժարութիւն կը հրատարակեմք Արագմանվիպիս մէջ , ինչպէս որ մասնաւոր փափագանօք ալ կը ինսդրէ քերդողաբան ազնիւ Ախիթարեանց Արէլ վարդապետար , որուն ըրած գեղեցիկ նկարագրութիւնը Պեղարդայ վանից և սահմանակից տեղեաց՝ օրագրիս մէջ հանդիպած սխալը ուղղելով , ահա կը զնեմք հոս . ուրիշ տեղի թողլով նոյն Պեղարդայ վանից և